

Vloga ter sodelovanje staršev pri izobraževanju glasbeno in plesno talentiranih otrok

Izvleček

Umetnost je pomemben dejavnik v razvoju otrok in mladine, saj jih gradi, oblikuje njihov čustveni svet, bogati doživljanje, ustvarjalnost, skratka, sooblikuje osebnost posameznika. Dobro sodelovanje med šolo in domom – med učitelji in starši – sodi med pomembne katalizatorje kakovostnega vzgojno-izobraževalnega dela. Članek obravnava pomen partnerskega odnosa med šolo in domom pri izobraževanju glasbeno in plesno talentiranih otrok ter kako se to sodelovanje konkretno uresničuje v glasbeni šoli. Ta namreč ponuja veliko neformalnih oblik sodelovanja. Na podlagi lastne prakse bom v prispevku konkretizirala različne oblike sodelovanja med glasbeno šolo in domom ter kako se to sodelovanje uresničuje v Glasbeni šoli Gornja Radgona.

Ključne besede: sodelovanje, glasbena šola, učitelj, neformalne oblike sodelovanja

The Role and Participation of Parents in the Education of Musically and Dance Gifted Children

Abstract

Art is an important factor in the development of children and young people. Through art, they create themselves, form their emotional world, enrich their experiences and imagination; in short, art is a co-creator of their personality. A good school-home relationship, meaning a good cooperation between teachers and parents, is one of the important indicators of a quality educational work. The article discusses the importance of the partnership between the school and the home environment in the education of musically and dance gifted children, and the way this partnership is accomplished in reality at a music school. The music school namely offers multiple types of informal cooperation. It is my intention to present in this article, by using the example of my own practice, various forms of cooperation between the music school and the home environment, and the way this cooperation is realized at the Gornja Radgona music school.

Keywords: participation, music school, teacher, types of informal cooperation

Uvod

Glasba in ples imata pri vzgoji otrok neprecenljivo vlogo, saj pripomoreta k uresničevanju široke palete vzgojno-izobraževalnih ciljev. Glasbene in plesne izkušnje spodbujajo otrokovo izražanje čustev ter izostrijo zavedanje in opažanje čustev drugih. Ravno zato veliko otrok obiskuje glasbene šole, seveda pa je v ospredju njihova ljubezen do glasbe, plesa in umetnosti nasploh.

Iz učnih načrtov je razvidno, da glasbene šole ponujajo kvalitetne vzgojno-izobraževalne programe, ki pomembno pripomorejo k otrokovemu socialnemu, emocionalnemu, intelektualnemu in fizičnemu razvoju. Delo z umetniško talentiranimi otroki zahteva posebne didaktične pristope, ključna pa je vloga staršev kot soudeležencev v izobraževalnem procesu. Otrok potrebuje čustveno podporo in razumevanje staršev, ne glede na svoje uspehe in neuspehe.

Talentiran otrok v družini

Družina je najbolj naravno okolje, v katerem se otrok giblje, kjer si pridobiva prijetne pa tudi neprijetne življenjske izkušnje. Vzgojna vloga staršev v procesu socializacije ima že v prvih letih otrokovega življenja velik pomen, predvsem pri oblikovanju vedenja, čustvovanja in udejstvovanja. Družina daje otroku temeljne usmeritve za življ nje, seznanen ga s splošno veljavnimi družbenimi normami, ki veljajo v zunanjem svetu. Vse to so naloge staršev, ki pa so pri nadarjenih otrocih še podkrepljene (Knaflec, 2003, 191).

Starši so v glavnem odgovorni, da bodo odkrili otrokove posebne sposobnosti, in sicer čim prej, tem bolje, saj se le malo otrok zaveda svojih sposobnosti. Mnogim od teh otrok talenti zakrnijo, saj se večkrat zgodi, da niti starši niti učitelji njihove drugačnosti niso razumeli kot posledico velike nadarjenosti. Za nadarjene otroke je značilno, da so radovedni, vedoželjni in postavljajo staršem nenehna vprašanja, na katera hočejo dobiti takojšnje in jasne odgovore (Nagel, 1987, 18).

Kot pravi Nagel (1987) nadarjenost lahko spoznamo, če le ima priložnost, da se pokaže, saj če otrok nikoli ne dobi v roke violine, ne bo nikoli mogel postati vrhunski violinist (Nagel, 1987, 34).

Jurečičeva (2003, 405) pravi, da glasbeni talent opazimo pri otrocih pred drugimi sposobnostmi in da glasbeni razvoj poteka individualno. Zgodnje pojavne oblike glasbenih sposobnosti niso odvisne le od glasbenih dispozicij, ampak tudi od okolja, v katerem otrok živi.

Avtorja Črčinovič Rozman in Kovačič (2010, 47) sta v svojem članku definirala glasbeni talent kot neko ugodno kombinacijo učenčevih značilnosti, ki se po navadi nadpovprečno izražajo. Te se kažejo na različnih področjih, kot so: glasbena sposob-

nost, glasbena ustvarjalnost, glasbena izvedba, glasbeno znanje, glasbene aktivnosti in nekatere druge značilnosti.

Tudi pri plesni talentiranosti moramo biti pozorni, saj se ta v prvih začetkih šele razvija. Ples spremlja človeka v vseh obdobjih njegovega življenja, je del njegovega bivanja in delovanja. Telo je človekov inštrument, za katerega je že v najrosnejših letih treba skrbeti, ga negovati in uglasiti. Telo je otrokov prvi kontakt s svetom, zato mu je dobro ponuditi čim več možnosti za gibanje in izražanje skozi gib, saj je ta prvinska oblika človekove komunikacije. S tem da otroku omogočimo, da se skozi ustvarjalni gib izraža in uči, pripomoremo k njegovemu celostnemu razvoju, saj se pozitivni učinki ustvarjalnega giba kažejo na vseh področjih otrokovega razvoja. Ples namreč sam po sebi neposredno razvija fizične sposobnosti, zmogljivost, pogloblja čustveno inteligenco, razvija splošne in posebne intelektualne sposobnosti ter ustvarjalnost, oblikuje estetske čute in percepcijo ter pospešuje socializacijske procese (Kovač Valdes, 2010, 8–10).

Veliko pozornosti se pri ugotavljanju plesnega talenta namenja otrokovim telesnim sposobnostim in danim dispozicijam, kot so gibljivost sklepov in razteznost mišic, odprtost v kolkih in oblika stopala. Poleg tega je pomembno tudi, da otrok obvladuje svoje telo, da ima razvito koordinacijo gibov, da obvladuje prostor, v katerem se giblje, da je muzikalen, navsezadnje pa še njegova plesnost in ustvarjalnost. Pri odkrivanju in spodbujanju otrokovih talentov morajo biti starši pozorni, da niso njihova pričakovanja previsoka, saj lahko to škoduje otrokovemu razvoju. Otrok potrebuje starša, ki mu bo lahko zaupal, ki ga bo brezpogojno vzpodbujal in mu stal ob strani.

Za razvoj nadarjenega otroka je pomembno, da je družina čim bolj odprta navzven, da se udeležuje kulturnih zanimivosti in prireditev, da obiskuje knjižnice, kulturne ustanove ter da prosti čas čim bolj aktivno izkoristi skupaj z otrokom.

Sodelovanje med šolo in starši

Klasično sodelovanje med starši in šolo se je prej omejevalo predvsem na informacije o rezultatih otrokovega dela in vedenja, danes pa šola išče intenzivnejše stike s starši, išče njihovo pomoč pri spoznavanju njihovih otrok, pri vzgojnem delu in tudi pri izvajanju določenih nalog. Bolj ko je šola orientirana v razvoj individualnosti učenca, bolj so potrebni starši (Pšunder, 1994, 96).

Starši so tisti, ki svojega otroka vidijo v različnih situacijah in ga zato najbolje poznajo. Zato lahko veliko prispevajo k celovitemu razvoju otroka in njegovih sposobnosti. Starši so pomemben vir informacij v zvezi z otrokom. Zato je pomembno, da učitelj ustvari primerno vzdušje, ki bo omogočalo, da mu bodo starši te informacije zaupali.

Tako vzdušje se lahko ustvari:

- z odprtostjo in prijaznostjo do staršev,
- da se staršem tvorno prisluhne,
- da se s starši deli informacije,
- da se staršem zaupa in verjame,
- de se s starši dela v pristnem partnerstvu (Sutherland, 2015, 44).

Ravno zaradi individualnega pristopa do učenca, ki ga imajo glasbene šole, se te trudijo, da bi starše čim bolj vključile v življenje glasbene šole, in sicer z različnimi formalnimi in neformalnimi oblikami sodelovanja. Pomembno je, da se učitelj zaveda, da je v šoli on tisti prvi, ki naveže stik s starši in vzpostavi partnerski odnos zaupanja. Zaželeno je, da so starši zavezniki učiteljev, ki pomagajo, ko otroku npr. upade motivacija za delo, kajti spodbujanje talenta ni samo stvar glasbene šole, ampak tudi staršev. Uspešni učenci so tisti, ki imajo tudi doma podporo, oz. starše, ki jih razumejo, spodbujajo, jim sledijo in cenijo njihovo delo. Pomembno je, da se v vzgojno-izobraževalnem procesu jasno opredeli vloga staršev. Učitelj je strokovnjak na svojem področju v šoli, starši pa morajo skrbeti za vzgojo in otrokovo delo doma. Vedno več imamo tudi takih staršev, ki posegajo v delo šole in s tem povzročajo na šolah pedagoški nemir. V glasbenih šolah se učitelji pogosto srečujejo s starši, ki gojijo previsoka pričakovanja in svoje otroke pretirano silijo k uspehu. Če imamo na eni strani starše, ki gojijo prevelika pričakovanja, imamo na drugi tudi take starše, ki zanemarijajo otrokove dosežke in uspehe, kar negativno vpliva na razvoj otrokovega talenta.

Pri vsem tem pa igra ključno vlogo odnos učitelja do staršev. Pomembno je, da se učitelj zaveda, da komunicira s starši na dveh ravneh: na osebni ravni kot učitelj z imenom in priimkom in na inštitucionalni kot predstavnik šole in stroke. Z načinom sodelovanja in s svojim odnosom do staršev predstavlja podobo šole. Z mnenjem, ki si ga starši ustvarijo o učitelju, ustvarijo tudi mnenje o šoli. Od učitelja je odvisno, ali se bodo starši v šoli počutili kot partnerji, ali pa bodo šolo doživljali kot neprijetno izkustvo (Ličen, 1999; povz. po Intihar Kepec, 2002).

Formalne oblike sodelovanja med šolo in domom

Med formalne oblike sodelovanja šole s starši sodijo predvsem tiste oblike sodelovanja, ki so predpisane in jih opredeljuje zakonodaja. Naša zakonodaja govori predvsem o svetu staršev, o roditeljskih sestankih in govorilnih urah (Intihar, Kepec, 2002, 101).

Te formalne oblike so potrebne, so obveznost šole in učiteljev ter pomenijo pravno možnost, katere namen je zagotoviti staršem dostop do informacij o otrokovem delu v šoli. Posledica tega je, da se s temi oblikami vzpostavlja formalna komunikacija med starši in učitelji, ki pa nima v ospredju tudi vzpo-

stavljanja bližine med njimi. Starše pogosto postavlja v vlogo klientov šole (Kalin idr., 2009, 35).

Lepičnik Vodopivec (2012) navaja, da je za formalne oblike sodelovanja značilno frontalno posredovanje informacij, kar največkrat pomeni enosmerno komunikacijo. Formalna komunikacija med učitelji in starši je potrebna, saj ta, zaradi svoje uradnosti, omogoča jasen pretok informacij v zvezi z otrokovim delom v šoli.

Formalne oblike so torej le nek okvir, ki omogoča, da bi se šele razvila kultura sodelovanja in zbliževanja med šolo in domom, starši in učitelji (Kalin idr., 2009, 35).

Roditeljski sestanek

Roditeljski sestanek je mesto, kjer razrednik skupaj s starši načrtuje vsebine, oblike in metode sodelovanja. Število roditeljskih sestankov ni predpisano, so pa pomemben element sodelovanja s starši. Število sestankov je odvisno od želja in potreb šole in doma.

V Glasbeni šoli Gornja Radgona potekajo roditeljski sestanki dvakrat na leto. Prvi skupni roditeljski sestanek, ki je namenjen staršem vseh učencev, poteka po navadi v začetku šolskega leta in ga skliče ravnatelj. Na tem sestanku bo starše obvestil o delu, ukrepih, disciplini na šoli ter o pomenu glasbene šole in o drugi problematiki. Namenjen je tudi staršem novincev, da dobijo čim popolnejše informacije o delovanju šole. Skupne roditeljske sestanke po navadi vodi ravnatelj. Ti sestanki se zaključijo z govorilnimi urami pri posameznem učitelju. Ker je v Glasbeni šoli Gornja Radgona na predmetni ravni oblika pouka individualna, se starši raje udeležujejo govorilnih ur pri učitelju kot pa skupinskih sestankov. Izjema so pouk plesne pripravnice, baleta, nauka o glasbi in glasbene pripravnice, ki kot oblike skupinskega pouka zahtevajo tudi skupinske sestanke posameznega razreda oz. oddelka. Te roditeljske sestanke sklicuje učitelj po potrebi, ko se je treba o čem dogovoriti ali seznaniti starše z določenimi informacijami.

Govorilne ure

Govorilne oz. pogovorne ure so individualni razgovori in so zato najbolj pogoste formalne oblike sodelovanja s starši, razredniki, učitelji. Pomembno je, da učitelj na govorilnih urah predstavi otroka kot celoto in da staršem ne posreduje zgolj informacij o otrokovih ocenah. Zelo pomembno je, da učitelj goji do staršev empatično stališče, da jih razume z zornega kota učitelja in z zornega kota starša.

V Glasbeni šoli Gornja Radgona so govorilne ure pri posameznem učitelju prvi teden v mesecu. Dan in uro določi učitelj glavnega predmeta in lahko sovpadajo z internimi nastopi, kar

pomeni, da se lahko starši po nastopu individualno pogovorijo z učiteljem. Govorilne ure potekajo vedno v učilnicah vsakega učitelja, kar omogoča, da se starši in učitelj pogovarjajo v miru, da lahko drug drugega poslušajo. Tudi prostor, v katerem učitelj sprejmejo starše, sodi med objektivne okoliščine, ki vplivajo na uspeh razgovora.

V glasbeni šoli potekajo oz. so zaželeni pogovorne ure v troje: učenec – učitelj – starši, saj je treba učenca vzgajati za odgovornost do lastnega dela. Skupaj ovrednotijo dosedanje delo, napredek, dosežke in načrtujejo nadaljnje delo.

Pisna sporočila

Pisna sporočila pomenijo individualno komunikacijo med šolo in domom, med starši in učitelji. Lahko so zapisana v formalnih ali manj formalnih oblikah, vsebinsko pa so lahko: obvestila, vabila, uradna obvestila o ocenah in vzgojnih ukrepih, pisma, pisna sporočila.

V glasbenih šolah se pojavljajo vse zgoraj navedene oblike sporočil. Še posebej izstopajo tu vabila staršem na razne koncerte, predstave, revije, na katerih nastopajo učenci.

Posebnost, ki je značilna za pouk v glasbenih šolah je, da ima vsak učenec svojo knjižico, beležko, ki jo stalno nosi s seboj. V to knjižico iz ure v uro učitelj vpiše obravnavano snov, kaj mora učenec predelati doma, vanjo vpisuje tudi pomembna obvestila za starše, vsak mesec pa vpiše učenca tudi oceno, ki si jo je pridobil z delom. Seveda mora učenec knjižico doma pokazati staršem, kar omogoča, da imajo ti boljši vpogled v proces pouka in rezultate svojega otroka.

Neformalne oblike sodelovanja med šolo in domom

Starši so tisti, ki jim mora šola odpreti svoja vrata. V zadnjih letih so se kot posledica večje odprtosti šole do staršev razvijale neformalne oblike sodelovanja. Tudi stroka poudarja potrebo po tesnejšem sodelovanju staršev in šole, saj opozarja na nevarnost neuskkljenosti med vzgojno-izobraževalnimi prizadevanji in družino. Neformalne oblike dela so načrtovane bolj sproščeno in omogočajo staršem, da aktivno doživijo različne dejavnosti v razredu (šoli), se med seboj povežejo, spoznajo in si pomagajo. Te oblike igrajo pomembno vlogo pri vzpostavljanju zaupanja, spoštovanja in sodelovanja med starši in učitelji (Intihar, 1998).

Starši so ključen dejavnik v procesu izobraževanja glasbeno in plesno talentiranih otrok, zato jih glasbena šola poskuša vključiti z različnimi oblikami neformalnega sodelovanja. Zaradi specifičnosti pouka se te oblike nekoliko razlikujejo od tistih, ki jih uporabljajo ostale vzgojno-izobraževalne ustanove.

Prisotnost staršev pri individualnem pouku

Intiharjeva (2002, 130) pravi, da prihajajo starši k pouku kot opazovalci, spremljevalci učnega procesa, kot učiteljevi sodelavci.

V glasbeni šoli poteka pouk inštrumenta individualno, kar pomeni, da se lahko učitelj posveti učencu kot posamezniku in ga obravnava v celoti. Ta oblika poučevanja omogoča nastanek posebnega odnosa med učencem in učiteljem, ki je bolj osebni, saj se delo učitelja prilagaja na zmožnosti in interes učenca; pristop, ki ga učitelj uporabi, se seveda razlikuje od učenca do učenca. Ker pouk poteka individualno, učitelji inštrumenta priporočajo, da so starši čim večkrat prisotni pri pouku, seveda, če to ne moti njihovega otroka/učenca (nekateri otroci so bolj emotivni in imajo zato tremo pred svojimi starši).

Namen prisotnosti staršev pri pouku ne pomeni samo preverjanja otrok glede vestnega opravljanja nalog, ampak, da bi starši lažje razumeli delo svojega otroka. Velikokrat se zgodi, še posebej pri tistih starših, ki se niso glasbeno izobraževali, da ne vedo, koliko truda in vaje je treba vložiti, da neka skladba zazveni. Zato se učitelji trudijo, da bi glasbo približali ne samo učencem, ampak tudi staršem, da bodo lahko otroku sledili pri vaji, ga motivirali in sodelovali pri njegovem glasbenem izobraževanju.

Sploh pri prvih začetkih glasbenega izobraževanja je pomembna prisotnost staršev pri pouku, saj učitelj pokaže tudi staršem, kako mora otrok doma vaditi inštrument in na kaj morajo biti pozorni, da bodo otroku lahko najboljše pomagali.

Ura za starše pri skupinskem pouku

Ura za starše je prijetna oblika vpogleda staršev v proces izvajanja skupinskega pouka. V Glasbeni šoli Gornja Radgona se ure za starše pripravljajo predvsem pri izobraževalnem programu ples – balet in pri programu glasbene ter plesne pripravnice, ki potekajo kot skupinska oblika pouka. Uro za starše pripravi učitelj približno dvakrat na leto ali po potrebi, večkrat ob ključku prvega in drugega polletja.

Starši se tovrstnih ur vedno veselijo in se jih udeležijo v večjem številu, saj jih zanima, kaj se njihovi otroci učijo pri pouku plesa in baleta. Zato takšno uro učitelj skrbno načrtuje, da bi čim bolj uspela in da bi otroci čim bolj pokazali to, kar so se naučili. Seveda je priporočljivo, da učitelj na teh urah ne pohvali ali graja posameznega učenca, saj bi lahko to starši doživljali preveč osebno. Pomemben je seveda tudi izbor vaj, ki jih bodo izvajali učenci, saj mora biti učitelj pozoren na to, da se lahko vsi učenci predstavijo v najboljši luči (če večini učencev ne uspe neka vaja, jo izpustimo). Na podlagi lastnih izkušenj opažam, da otroci različno doživljajo uro za starše; nekateri se je veselijo, nekaterim je na teh urah nerodno, saj

so prisotni tudi starši drugih otrok, nekatere pa je strah pred javnim nastopanjem.

Na urah za starše je učitelj postavljen v vlogo vodje, starši pa v vlogo opazovalcev, ki po uri izrazijo tudi svoje mnenje. Na začetku ure učitelj pozdravi starše in na kratko predstavi delo skupine. Pomembno je, da ko otroci izvajajo določene vaje ali plesne kombinacije, učitelj samo izvedbo dopolni s svojo razlago (čemu vaja služi, zakaj se je učimo), da bi starši čim bolje razumeli učno vsebino. Zelo prijetno je, ko se starši tudi aktivno vključijo v potek ure z dodatnimi vprašanji, saj je iz tega razvidno, da se za otrokovo delo res zanimajo.

Takšna ura je uspešna, če starši odidejo zadovoljni, če dobijo odgovore na vsa njihova vprašanja in če so s svojim nastopom zadovoljni tudi otroci. Taka izkušnja je zelo pozitivna ne samo za starše in učence, ampak tudi za učitelja kot motivacija za nadaljnje delo in kot povratna informacija o uspešnosti pri njegovem delu.

Nastopi

Obvezna sestavina rednega pouka v glasbenih šolah je tudi solistično nastopanje učencev na internih in javnih šolskih nastopih, na katerih naj bi se v šolskem letu vsak predstavil vsaj dvakrat. Na nastopih se predstavijo učenci posameznih oddelkov (kitarski, klavirski, harmonikarski, oddelek pihal, trobil, tolkal) in različnih starostnih stopenj. Kljub izrazu interni so ti nastopi namenjeni predvsem staršem, da dobijo vpogled v delo svojega otroka pa tudi v delo celotnega oddelka. Nastopi so dober pokazatelj učenčevega dela.

Vsi nastopi so koristni, ker otroci preverijo svoje znanje, si pridobijo izkušnje za nastopanje pred občinstvom ter premagujejo tremo.

Poleg internih in javnih nastopov glasbene šole po navadi izvajajo tudi veliko zunajšolskih nastopov v sodelovanju z občinami, osnovnimi šolami, drugimi glasbenimi šolami, vrtci, podjetji ter kulturno-umetniškimi organizacijami v domačem okolju in tudi drugod na državni ravni. Tu igrajo pomembno vlogo starši, ki morajo biti pripravljeni sodelovati s šolo že samo s tem, da svojega otroka pripeljejo, poskrbijo, da bo prišel pravočasno, da bo urejen, da ne bo pozabil inštrumenta itd. Tako velikokrat glasbene šole v sodelovanju s starši skrbijo za kulturni utrip kraja, v katerem se nahajajo.

Revije glasbenih in baletnih šol

Revije so prijetna oblika druženja med učitelji, starši in učenci, še posebej zato, ker se dogajajo zunaj šolskega okolja. Na teh revijah se srečajo učenci kot aktivni izvajalci, učitelji kot njihovi mentorji ter starši kot spremljevalci otrok iz različnih šol in krajev. Tako imajo možnost, da si izmenjajo izkušnje, hkrati pa se tudi krepijo odnosi med učitelji, starši in učenci.

Tekmovanja

Tekmovanja niso vedno tako prijetna oblika sodelovanja kot so lahko revije in nastopi, saj so povezana z rezultati, pričakovanji, z uspehom in neuspehom učenca/otroka. Učitelj ima nalogo, da ublaži morebitne neprijetne situacije v zvezi s tekmovalnim nastopom. Poleg tega da pripravi učenca na tekmovanje, je pomembno, da v ta proces vključi tudi starše. Včasih starši s svojimi prevelikimi ambicijami pričakujejo takšne uspehe, ki niso skladni z zmožnostmi in sposobnostmi otroka. Zato je pomembno, da učitelj že v začetku priprav na tekmovanje skupaj z otrokom in s starši postavi neke realne cilje, da ne bodo kasneje starši in otroci razočarani.

Koncerti učiteljev

Koncerti učiteljev so namenjeni predvsem učencem in njihovim staršem, saj je pomembno, da učitelje spoznajo tudi kot strokovnjake na njihovem področju in ne le kot pedagoge pri učnih urah. Starši in otroci imajo možnost ceniti učitelja kot umetnika, kar seveda bogati odnos med starši, otrokom in pedagogom.

Baletna produkcija

Baletni oddelki v glasbenih šolah vsako leto pripravijo svojo baletno produkcijo. To je večji celovečerni nastop, na katerem se občinstvu predstavijo vsi učenci baletnega oddelka. Nastane na neko določeno temo, včasih pa se baletnim učencem pridružijo še učenci glasbe. Starši so neposredno povezani s pripravami na takšen projekt, saj otroke spremljajo na vajah, jim pomagajo pri pripravi na nastop (oblečejo jim kostume, uredijo frizure ...), kar vse pripomore k pozitivnemu vzdušju. Starši se počutijo soudeležence pri produkciji, kar seveda ugodno vpliva na dober odnos med šolo, učiteljem in starši.

Poleg otrok so včasih kot nastopajoči vključeni tudi starši, ki imajo tako možnost podoživeti balet in nastopiti skupaj s svojimi otroki. Starši obiskujejo za njih posebej pripravljene ure baleta, na katerih se učijo plesnih korakov. Ta oblika vključevanja staršev kot aktivnih udeležencev pri pouku je izredno pozitivna, saj omogoča staršem, da spoznajo, kaj se njihov otrok uči, koliko truda, časa in dela je potrebnega, da lahko otrok kaj pokaže na odru. Poleg tega pa so starši z nastopom doživeli vse tiste občutke treme, strahu, odgovornosti, ki jih doživljajo njihovi otroci. Starši po tej izkušnji začnejo bolj ceniti delo svojega otroka in delo učitelja.

Ogled predstav

Glasbena šola Gornja Radgona vsaj enkrat na leto omogoči svojim učencem ogled koncerta ali predstave v državnih institucijah. Teh ogledov se lahko udeležijo tudi starši. Namen je, da

se otrokom in staršem približa umetnost, ki se jo učijo v glasbeni šoli, da jo lahko doživijo in začutijo ob ogledu predstave.

Sklep

Delo učiteljev v glasbenih šolah ni samo delo z otroki, ampak tudi z otrokovo družino; treba je poznati starše otroka, odnose v družini ter odnos, ki ga imajo starši do otroka.

Starši so prva skupina, ki ji mora šola odpreti svoja vrata. Z neformalnimi srečanji šola ponudi staršem obilo možnosti, da sodelujejo pri oblikovanju dejavnosti in se s tem počutijo kot del šolske skupnosti. Tako se utrdi dober odnos, pretok informacij je bolj sproščen, lažje je reševanje problemov, ki nastanejo, in večje je medsebojno sprejemanje v različnosti obnašanja do otrok.

Veliko je formalnih, predvsem pa neformalnih oblik sodelovanja med glasbeno šolo in starši, kot so: razni nastopi, baletne produkcije, proslave, tekmovanja, revije, idr. Vse te aktivnosti skrbijo, da so starši stalno vključeni v življenje glasbene šole, saj so ti njen nepogrešljiv del.

Avtorici Intihar, Kepec (2002, 135) navajata: »Starši in učitelji s partnerskim sodelovalnim odnosom lahko učencu ponudijo vse tisto, kar potrebuje za to, da bo postal odrasla, zrela in odgovorna oseba.«

#Viri in literatura

1. Črčinovič Rozman, J., Kovačič, B. (2010). Musical talent. V: *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 25 (3–4).
2. Intihar, D., Kepec, M. (2002). *Partnerstvo med šolo in domom*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
3. Jurečič, M. (2003). Glasbeno nadarjeni učenci v prvih treh razredih osnovne šole. V: Blažič, M. (ur.) *Nadarjeni med teorijo in prakso*. Novo mesto: Slovensko združenje za nadarjene.
4. Kalin, J., Resman, M., Šteh, B., Mrvar, P., Govekar-Okoliš, M., Mažgon, J. (2009). *Izzivi in smernice kakovostnega sodelovanja med šolo in starši*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
5. Knaflec, B. (2003). Pomen in vloga družine pri spodbujanju nadarjenega otroka. V: Blažič, M. (ur.) *Nadarjeni med teorijo in prakso*. Novo mesto: Slovensko združenje za nadarjene.
6. Kovač Valdes, J. (2010). *Plesna žgečkalnica: priročnik ustvarjalnega giba in sodobnega plesa za otroke z osnovami plesnih tehnik*. Ljubljana: JSKD.
7. Kuret, P. (2003). *Izobraževalni programi – predmetniki – učni načrti: glasbena šola*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
8. Lepičnik Vodopivec, J. (2012). *Teorija in praksa sodelovanja s starši*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani.
9. Ličen, N. (1999). Pogovorne ure – nadloga ali priložnost za oblikovanje partnerstva med učitelji in starši. V: *Vzgoja in izobraževanje*, št.1.
10. Nagel, W. (1987). *Odkrivanje in spodbujanje nadarjenih: svetovalec za starše in učitelje*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
11. Pšunder, M. (1994). *Knjižica za učitelje in starše*. Maribor: Založba Obzorja.
12. Sutherland, M. (2015). *Nadarjeni v zgodnjem otroštvu: dejavnosti za otroke, stare od 3 do 6 let*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta.